

CRIMSON CIRCLE MATERIALET

Fremkomst Serien

SHOUD 8 – med ADAMUS SAINT-GERMAIN kanalisert av Geoffrey Hoppe Presentert i Crimson Circle

6 april 2018 www.crimsoncircle.com

Jeg Er Adamus av Suverent Domene.

Dere ser på meg som om dere aldri før hadde sett meg (litt latter). Kanskje er det noe som er litt annerledes.

Ah! Et par bemerkninger før vi begynner. Cauldre trodde jeg prøvde å trenge meg inn i den andre samtalen (litt latter). På ingen måte. Jeg var bare så begeistret for å komme inn i dag, for vi har en masse å gjøre, en masse å gå gjennom.

Det kommer til å være en kanalisering i mange lag, noe som betyr at det er mye som skjer. Ikke bare ordene som blir sagt, men det er en masse som skjer i dette budskapet. Dere vil kanskje ha lyst til å gå tilbake og lytte til det, se på det noen ganger. Vi gjør en masse ting akkurat nå. Vi blander det på en måte sammen.

Til tider vil det menneskelige sinnet si; «Hvor i all verden vil Adamus med dette? Hva er det han snakker om? Hvorfor holder han seg ikke til et tema?» Fordi jeg ikke kommer til å holde meg til et tema mer. Det handler om *OG*.

La oss puste godt og dypt på det.

For det andre, den filmen dere fikk noen glimt av tidligere, *Time of the Sixth Sun*, Tobias er så visst i den filmen. Hans fortelling er i den filmen, men ikke bare fortellingen hans. Dere forstår, han gjorde noe ganske lurt. Han plantet faktisk sin levende energi i den. Jada. Og Cauldre får disse – hva er det dere kaller det – dette morsomme på huden deres (noen sier «gåsehud»).

Da denne kanaliseringen fra Tobias ble tatt opp, åh, det var så mye mer enn på en måte bare i øyeblikket og egentlig ikke planlagt eller forberedt. Det var en enkle forespørsel fra produsenten om å komme med et budskap, og Cauldre tenkte ikke så mye over det. Det var bare et enkelt budskap. Vel, det blir strømmen i elva, som bærer denne filmen, bærer alle energiene i den filmen, men også hans levende energi. Så det er ikke bare ord som er tatt opp, det er virkelig Levende Energi. Det er virkelig briljant for hans del. Han er veldig bevisst på det. Så på en måte er det som om, vel, han *har* kommet tilbake. Han er der i filmen, levende og vel og forbinder seg med hver og en som ser den, forbinder seg med alle de som våkner opp, ser dem i øynene når de ser på skjermen og sier; «Er du klar? Er du klar for dette?» På en måte slik han sa det til hver og en av dere; «Er du klar for det neste som kommer?» Og så vil han og mange andre guide, og dere vil også være guider.

Se på hva dere har gått gjennom disse årene. Ikke bare på ti år, men i flere liv. Se på hva dere har gått gjennom, forberedt veien for så mange andre. Og det kommer til å være veldig annerledes enn den formen for oppvåkning og det å komme til Realisering de nåværende Oppstegne Mestrene har gått gjennom. De gjorde det stort sett på egenhånd. De gjorde det uten fellesskapet og kameratskapet med andre. De gjorde det med strev på veldig vanskelige måter. Men nå er det klart for å gå til det neste nivået der mange mennesker våkner opp samtidig.

Og deres reise, alt dette med å komme til Realisering er selvfølgelig veldig personlig. Vi gjør ikke dette som en Kumbaya-gruppe. Det er ingen formel. Det kunne ikke ha vært noen bok som setter opp alt i en spesifikk orden. Det kunne det ikke ha vært, for alle er individuelle. Men, der er energier som kan være sammen med, som kan omfavnes av de som kommer inn i oppvåkning.

Så med Tobias på en måte, vel, på en måte i forkant, og dere er rett der sammen med ham, energiene deres, de levende energiene deres, er knyttet til denne filmen. Jeg ber virkelig hver og en av dere om å se på denne, for en kan si at det på et vis vil aktivere, forbinde energiene deres, de levende energiene deres, sammen med Tobias', dypt inn i denne filmen, slik at alle som ser på den, som går gjennom sin oppvåkning vil føle dette. De er ikke alene. Det er andre som har gått denne veien.

Det er så visst en vanskelig og anstrengende vei, for alt blir snudd opp/ned. Men når de skjønner at andre har gått gjennom det og klart det, vil det utgjøre all verdens forskjell.

Så når dere kommer inn i Realiseringen deres, når dere kommer inn i denne aller siste biten – jeg mener, det er der allerede, men dere bare realiserer det – vær så snill å plaser inn energien din i denne filmen og andre som den som vil komme.

Den andre som jeg så visst vil nevne i dag, er gjengen som er her fra *Rude Awakening*, deres oppvåkning, deres tøffe oppvåkning. Det samme, men på et litt annet nivå. Energien deres går inn i den. Husker dere da jeg sa at dere ville bli lærerne? Det betyr ikke nødvendigvis å stå i et klasserom. Det kan være en film. Det kan være en bok dere skriver. Det kan være hva som helst. Alt dette blir til akkurat nå. Den Atlantiske Drømmen er her faktisk.

Og jeg vet at – å, jeg vet – hvor utslitte dere blir. Jeg vet at det noen ganger bare er all denne tvilen som er der, tap av håp, tap av lidenskap, alt annet. Men når dere kommer dere gjennom dette, åh, dere kommer til å synge av glede, forstå at «Det var ikke så ille!» (Latter). «Det var ganske lett, men jeg gjør det aldri mer! Velger aldri mer å gjøre det.»

Når vi snakker om tøft. Så forstår jeg fra klageavdelingen i Klubben for Oppstegne Mestere (Adamus ler) at det var en tøff måned for dere, denne siste måneden? (Noen sier «Å ja»). Ja, virkelig, en tøff måned. Hvorfor tror dere det var det? Hvorfor tror dere det var tøft? Jeg trenger ikke mikrofonen, bare skrik ut. Hvorfor tror dere det var så tøft? (Publikum roper «Aspekter!»). Aspekt-måned. Jada. Og jeg vet ikke – vi skal snakke om det her – det er et stort as-spekt som ... (publikum sier «åhh!»). Et enormt stort et. Jeg vet ikke en gang om dere forsto hva det var. Vi skal gå inn på dette i dag. Det var aspektmåned, for, vel, det er på en måte det siste når det

gjelder aspekter. Men det er et enormt stort der. Det var faktisk midt i rommet, for å si det slik. Det var der hele tiden. Det var så åpenbart, så stort og så velkjent at dere sannsynligvis ikke en gang gjenkjente det. Gjenkjente det sannsynligvis ikke. Vi skal snakke om det i dag.

Så visst en tøff måned, men a), dere ba om det, b) dere fortjener det (latter). Det gjør dere! (Adamus humrer). Noen av dere online gjør dette (viser finger) på skjermen deres (mer latter) til meg. Jeg vet ikke hva det betyr. Jo, det gjorde dere. Dere ba om det, og vi skal snakke om det i dag, at dere ba om det. Jeg mener, det var ikke slik at dere satte dere ned med et papirark og sa; «Gjør måneden skikkelig tøff», men dere gjorde andre ting som gjorde det til en tøff måned. Og dere fortjener det. Jeg mener, dere fortjener det virkelig (Adamus humrer), for det er som en stor rensing, en stor – Cauldre gir meg et bilde her – «rotut-rydder» sier han, jada – *errrr!* – som går inn gjennom rørene, dere vet, renser opp i rørene.

Så dere fortjener det! Dere fortjener det for å bli kvitt all denne akkumulerte dritten som var i disse rørene. Dere har prøvd veldig hardt å bli kvitt den, og jeg sier dere her og nå at dere ikke kan gjøre det på egenhånd. Eh, vi skal gå inn på det i dag.

Men før vi går videre, la oss puste godt og dypt. Jeg er så begeistret over å være her. Jeg er så henrykt.

Dere vet, det var et punkt da jeg trodde at det bare ville bli – ved et punkt sa jeg – fem folk som klarer det, fem Shaumbra, og jeg overdrev litt. Jeg trodde det ville bli åtte (latter). Men jeg er så begeistret. Jeg mener, vi har tusener på tusener på tusener rundt om i verden som er, vel, Cauldre minner meg om at han nettopp skrev en artikkel om det. Realisering er gitt. Det er gitt. Det er ikke noe spørsmål. Noen av dere stiller fremdeles spørsmål ved det, men jeg påminner dere. Det er gitt. Dere trenger ikke å gjøre en eneste ting. Det er – nå som dere kommer til å bli værende i kropp på denne planeten – hvordan vil dere håndtere energien? Det er det som er spørsmålet.

Shaumbra visdom

Men før vi går videre, la oss ha litt Shaumbra Visdom. Jeg elsker å høre visdommen deres. Ja. Så Linda, mikrofonen. I dag har jeg to spørsmål.

Først og fremst, vi snakket om verdighet forrige måned, og det traff virkelig en nerve i mange av dere. Hva skjedde med verdigheten, sjelens verdighet, for deg som englevesen? Selv når jeg sier at dere vet hva, at dere var det en kan kalle for ledere i de spirituelle familiene deres den gangen. Dere var store ledere i denne familien. Du og du og du og du – å, vi har ikke nok tid til å gå gjennom – *alle* dere, alle dere var – det er ikke noe godt menneskelig ord for det – men ledere for de spirituelle familiene deres. Dere kom til dette stedet Jorden for å lære, vel, om en masse ting, men dere kom til dette stedet, og hvor er verdigheten nå? Dere sier – jeg forteller dere at dere var ledere, og dere sier – «Jada. Du må ta feil her. Nei, nei. Hvem, meg? Hundretusener av englevesener, de så til meg?» Det er liksom, jada, du. Du. Jeg mener *deg*, deg. Du var leder. Men

hvor er verdigheten? Hvor er verdigheten? Har du lurt på det siden siste samling? Jeg prøver ikke å plukke på dere, men det gjør jeg så visst! (Latter). Hva skjedde med verdigheten?

~ Spørsmål 1

Så dagens første spørsmål er; hva er det største tapet av verdighet? Hva er det i din menneskelige persona som du vil si er det største tapet av verdighet? Hvilket område? Tap av verdighet. Linda – åh, da er vi i gang. Største tapet av verdighet.

DAVID: Mangel på ... ikke stole på meg selv, tvile på meg selv.

ADAMUS: Hvor treffer dette deg i livet ditt, i lommeboka?

DAVID: Nei, i magen.

ADAMUS: Magen. Ok. Den er god. Mangel på verdighet. Jeg mener, jøss! Hvilken engel med selvrespekt ville på noen måte ha laget en mage som er forbundet til baken, som på en måte ... jeg mener, det er bare «hva?» Jada, tap av verdighet.

DAVID: Stort.

ADAMUS: Stort. Og en prøver å ha litt stolthet. En prøver å klistre på seg et smil. En prøver å virkelig forbinde seg med Jeg Er, og det er liksom; «Jada, men magen vrenger seg akkurat nå, og gudene må vite hva som vil skje som resultat av det, så.»

DAVID: Riktig.

ADAMUS: Jada, et tap av verdighet. Jada. Påvirker det deg? Kan du føle det?

DAVID: Vel, det *påvirket* meg.

ADAMUS: Åh, det gjorde det. Ok.

DAVID: Jeg mener, veldig.

ADAMUS: Veldig.

DAVID: Og jeg endte faktisk opp – jeg velger å dra på sykehuset for å gjøre denne rot-rensingen.

ADAMUS: Oh! (Adamus ler).

DAVID: Jada.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Interessant.

DAVID: Og det var et bevisst valg som jeg gjorde.

ADAMUS: Og du ligger der på bordet og sier; «Hvor er verdigheten?» når du ligger der og sikler.

DAVID: Ja.

ADAMUS: Eller andre ...

DAVID: Andre ting.

ADAMUS: Andre ting. Ja, ja, ja.

DAVID: Så det var en ...

ADAMUS: Jada, dette er et familieshow, så.

DAVID: Jeg forstår (litt latter).

ADAMUS: Og du vet, hvordan kan du da på noen måte forestille deg at du er et englevesen og at denne kroppen ikke en gang er din, hva skjer med det? Jada. Ok, fint. Fin start. Tap av verdighet. Hvor treffer det ellers? I hvilke andre deler av livet ditt? Tap av verdighet.

Å, du takker nettopp Linda for mikrofonen. Det var veldig søtt.

CLAUDIA: Jada. Takk. Hjertet mitt.

ADAMUS: Hjertet ditt. Hva er det med hjertet ditt?

CLAUDIA: Jeg valgte å forlate en ektemann for lenge siden, og jeg måtte forlate landet for å jobbe hardt med å få tilbake verdigheten min.

ADAMUS: Ja, ja. Og hvordan treffer det hjertet ditt?

CLAUDIA: Innsnevring.

ADAMUS: Har hjertet ditt blitt fysisk påvirket?

CLAUDIA: Nei, heldigvis ikke.

ADAMUS: Å, godt.

CLAUDIA: Men en masse angst.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ADAMUS: En masse angst. Og du vet, når du tenker bokstavelig på det, hjertet, du vet, det er – *boomp, ba doom*, pumper blod – du er avhengig av dette som kan gi opp hvert øyeblikk. Og du vet, det er avhengig av det. Du er en engel. Hvorfor skulle du være avhengig av hjertet ditt, som plutselig kan – åhh! – som det. Nei, det vil det ikke gjøre.

CLAUDIA: Nei. Nei!

ADAMUS: Nei, nei, nei, nei, nei. Nei. Men du vet, det morsomme er at jeg sier dette, og du liksom; «Nei, nei, nei. Jeg vil ikke tillate at det skjer.» Du tenker deg gjennom det. Tenking vil ikke gjøre noe som helst. Hjertet responderer ikke på sinnet. Det gjør det ikke.

CLAUDIA: Ok.

ADAMUS: Ja. Fint, takk. Så vi har mage og hjerte. Hva mer er det? Tap av verdighet.

ANDY: Jobb!

ADAMUS: Jobb, ja!

ANDY: Jada, jeg må jobbe for å ha et levebrød, for å ...

ADAMUS: Hvorfor?

ANDY: ... få penger slik at jeg kan betale for lånet og skatter. Det er bare dritt.

ADAMUS: Det er bare dritt (litt latter). Har du en jobb?

ANDY: Ja.

ADAMUS: Ja. Betaler de deg godt?

ANDY: Vel, jeg jobber for meg selv.

ADAMUS: Å, vel (latter).

ANDY: Ja, faktisk så betaler jeg meg selv ganske bra!

ADAMUS: Betaler deg selv ganske ...

ANDY: Ja.

ADAMUS: Liker du det du gjør?

ANDY: Du vet, jeg gjorde det. Jeg har gjort dette i 34 år, men dette året skal jeg pensjonere meg. Jeg har fått nok.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Jada. Hva vil du gjøre når du har pensjonert deg?

ANDY: Jeg tror jeg skal kjøpe meg et fiskekort (litt latter).

ADAMUS: Det er stort. Det sto på toppen av lista mi også (mer latter). Jada, jada.

ANDY: Jeg vil bare ...

ADAMUS: Jada. Men ikke gjør for mye av det (latter). Jeg mener, ikke over-gjør det! Jeg mener, du vet, det finnes ekstremiteter. Du skal kjøpe deg fiskekort. Skal du dra ut og fiske?

ANDY: Jeg ser frem til å tilbringe mer tid utendørs.

ADAMUS: Utendørs.

ANDY: Ja.

ADAMUS: Ok. Fint. Jada, tap av verdighet. Vel, du jobber for deg selv, så det er en viss mengde verdighet i det. Teoretisk sett kan du tjene så mye penger du vil.

ANDY: Ja.

ADAMUS: Ja. Hva slags arbeid gjør du for deg selv?

ANDY: Elektronikk. Jeg designer prototyper innenfor elektronikk.

ADAMUS: Å, jada. Jada. Fint. Og har du lidenskap for det?

ANDY: Jeg hadde det.

ADAMUS: Ja. Hva skjedde?

ANDY: Jeg mistet den.

ADAMUS: Hvorfor?

ANDY: Jeg ble utbrent.

ADAMUS: Ja. Hva appellerte det i utgangspunktet til, da du begynte med det?

ANDY: Det ukjente.

ADAMUS: Det ukjente.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ANDY: Du vet, for du ser på ledningene, og du tenker; «Hvordan kan signaler gå gjennom dette?»

ADAMUS: Åh! Jeg tenker på det hver kveld! (Latter). Jada. «Hvordan kan det gå til? Åh!» Vet du hva jeg sier til meg selv? «Jeg gir blaffen! Det skjer. Det er alt som teller.» Jada. Det appellerte til sinnet ditt. Sinnet likte det godt. Det holdt sinnet opptatt. Så fra det vil jeg utlede og si at det er et tap av verdighet når det gjelder den måten sinnet fungerer på, og måtte holde det opptatt.

ANDY: Måtte holde det ...

ADAMUS: Nei, egentlig, egentlig er sinnet – jeg vil ikke gi bort svarene – men det er uverdigg i forhold til hvordan det forstår ting, og det må si; «Ok, det er elektronikk som beveger seg gjennom en ledning i en viss fart og hastighet». Det spiller ingen rolle, for vet du hva dette bare er? Alt er en strøm av *energi!*

ANDY: Energi!

ADAMUS: Det er det hele. Det er det hele. Vel, ok, så du vil kanskje vite hvordan det gjøres, men fallgruven i det er – for en ingeniør, når det gjelder å forstå hvordan elektrisitet beveger seg gjennom ledningen og alt det der – er at det bare er rundt 8000 måter dette egentlig skjer på. Men så blir en opphengt og sier; «Å, dette er en eksakt vitenskap, hvordan dette fungerer.» Nei, det er det ikke. Det er en av mange, mange, mange ting. Så sinnet sier; «Å, nå forstår jeg hvordan det fungerer, og derfor vil jeg før eller senere forstå hvordan virkeligheten fungerer.» Nei, på ingen måte.

ANDY: Ja, jeg oppdaget det.

ADAMUS: Ja, så dra ut og fiske (mer latter).

ANDY: Ja.

ADAMUS: Jøss. Fint, takk. Et par til. Det største området med mangel på verdighet som menneske. Mangel på verdighet.

ELIZABETH: Hallo.

ADAMUS: Hallo.

ELIZABETH: Du vet, i det siste har jeg tenkt på det du sa når det gjelder at Jeg Er tilgir oss.

ADAMUS: Ja, ja.

ELIZABETH: At vi ikke kan tilgi oss selv.

ADAMUS: Nei, nei. Det kan du ikke.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ELIZABETH: Selv om vi har jobbet med det ...

ADAMUS: Jeg vil stoppe deg akkurat der hvis det er greit.

ELIZABETH: Ja sir. Selvfølgelig.

ADAMUS: Jeg må understreke det, og noen av dere, dere vet, vil argumentere med meg om dette. Jeg kommer til å vinne, for jeg har vært der, gjort det. Mennesket sier først og fremst; «Å, det er ingenting å tilgi.» (Adamus snøfter). Dere har ikke forstått det enda! For det andre sier mennesket; «Vel, jeg tilgir meg selv.» Det kan du ikke. Du kan ikke det. Det er prøvd. Mange, mange har prøvd det. Du ender opp i en veldig mørk blindgate, for mennesket tror ikke på det. Jeg mener, her er du, u-verdighet, vil du virkelig tro at du virkelig vil tilgi deg selv? Nei, det vil du ikke. Og det verste er at du ikke en gang vet hva du tilgir deg selv for.

ELIZABETH: Akkurat.

ADAMUS: Det er noen store ting. Så jeg avbrøt deg. Kom igjen.

ELIZABETH: Nei, det var egentlig poenget. Jeg har kommet til et punkt, etter å ha tilbragt år med å se på og bestemme meg for om jeg burde tilgi meg selv for A, B eller C.

ADAMUS: Det kan du ikke.

ELIZABETH: Jeg kan ikke det, det fant jeg ut, så jeg har bedt (de ler) – jeg har bedt Jeg Er om å tilgi meg.

ADAMUS: Ja.

ELIZABETH: Og det er interessant, for jeg er ikke spesifikk. Noen ganger vet jeg ikke, men jeg får disse følelsene, disse aspektene som kommer opp, jeg føler mindre enn helheten i den jeg er. Det er den eneste måten jeg kan beskrive det på.

ADAMUS: Ja, ja, ja.

ELIZABETH: Jeg har mine øyeblikk, og jeg sier; «For guds skyld! Du er ikke så liten.»

ADAMUS: Akkurat.

ELIZABETH: «Kom tilbake. Fyll opp deg selv med deg.»

ADAMUS: Ja.

ELIZABETH: Du vet?

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Du vet, jeg elsker disse interne kampene med selvet sitt.

ELIZABETH: Ja, ja!

ADAMUS: Å! Du vet, du kommer til å skjønne hvor mye tid du har kastet bort i livet ditt på interne kamper som du ikke kommer til å vinne. Det vil du aldri. Og også, for å virkelig korrigere det du sa; Jeg Er trenger ikke å tilgi deg for noe som helst.

ELIZABETH: Ok.

ADAMUS: Jeg Er bryr seg ikke. Du er her som opplevelsesdelen av Jeg Er. Den bryr seg ikke! Det gjør den virkelig ikke. Du kan ikke gjøre noe som helst.

ELIZABETH: Men du sa ...

ADAMUS: Nei, det gjorde jeg ikke.

ELIZABETH: Ok (latter). Var du der? (Til sidemannen).

ADAMUS: Å nei, det gjorde jeg ikke.

ELIZABETH: Husker du?

ADAMUS: Å nei. Å nei. Å nei. Jeg er veldig omhyggelig når det gjelder ordene til Shaumbra. Du vet, Shaumbra har en morsom måte for å vri på alt mulig.

ELIZABETH: Nei, jeg syntes det var veldig kristent å gå tilbake i tid, men jeg prøvde å ... (de ler). Nei, men å be noen utenfor en om å tilgi en. Så mitt Jeg Er, jeg tenker på Jeg Er, Mester-Selvet. Jeg Er ...

ADAMUS: Jeg skal rope til kjøkkenet.

ELIZABETH: Vær så snill å hjelpe.

ADAMUS: Kan jeg få et eller annet brett fra kjøkkenet?

ELIZABETH: Vin.

ADAMUS: Som et serveringsbrett.

ELIZABETH: Åh.

ADAMUS: Bare for å understreke et poeng.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ELIZABETH: Å, sier du det?

ADAMUS: Ja, ja. Og dere kan legge noen godbiter på det også mens dere er i gang.

ELIZABETH: Du kan ikke tilgi deg selv.

ADAMUS: Nei, det kan du ikke.

ELIZABETH: Det er ikke mulig.

ADAMUS: Nei, det kan du ikke.

ELIZABETH: Derfor ...

ADAMUS: Du kan late som. Du kan leke leken. Du kan late som om du tilgir deg selv. Det fungerer ikke. Og noen av dere der ute sier; «Vel, jeg har tilgitt meg selv.» Eh, lykke til med det. Du kommer til å befinne deg selv i din egen hule, din egen grotte. Du vil ikke være i stand til å komme deg ut. Det kan du bare ikke.

ELIZABETH: Derfor er det bare å integrere aspekter. Var det løsningen din? Jeg har ... (hun lager en grimase) du sa det Adamus! Jeg hørte deg! (Latter). Pek på ham! Hån ham!

ADAMUS: Du vet, det fine med denne dagen og tidsalderen er at alt blir tatt opp (mer latter). Og en kan si; «Adamus, du sa ...» og jeg svarer dere; «Men du tok feil, og det er tatt opp.» Vel, jeg har aldri sagt det. Jeg venter på tingene mine før jeg kommer til poenget. Det går litt sakte der bak i dag. Jeg tror at de ... (Adamus later som om han drikker) feirer litt (litt latter). Hvor lang tid kan det ta å komme med et brett til en Oppsteget Mester?

ELIZABETH: Jeg vet ikke.

ADAMUS: Jada. (Adamus ler, Linda løper til det andre rommet for å hente et brett, og noen sier «Uh-oh»). Sånn ja, sånn ja. Så hvor var vi?

ELIZABETH: Du sa at Jeg Er tilgir deg. Det er ingenting å tilgi.

ADAMUS: Jeg vil tilbake til tap av verdighet, tap av verdighet.

ELIZABETH: Vel, det er der mitt tap av verdighet er. Når jeg går gjennom en dag og føler meg liten og uverdig på den måten, ærer jeg ikke meg selv.

ADAMUS: Akkurat, akkurat.

ELIZABETH: Og så ... (Linda kommer med det brett med figurer, som kalles for peeps, laget av sukkertøy og gir det til Adamus). Åh, flott! (Litt latter).

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Vær så god.

TAD: Peeps!

ELIZABETH: Peeps! Peeps! Peeps! (Litt applaus).

ADAMUS: Vel, jeg må stoppe litt opp her. Jeg har ikke vært på planeten på lenge (mer latter, og noen sier «du har ikke gått glipp av noe»). Og jeg elsker virkelig havregryn, honning og nøtter. Det er mat for en Oppsteget Mester. Hva i helvete er dette? (Latter).

ELIZABETH: Det er Peeps.

ADAMUS: Jeg ba om noe godt.

ELIZABETH: Det er peeps-godsaker.

ADAMUS: De må ha misforstått. Jeg sa ikke peeps, jeg sa godsaker. Dette er ... dette er egentlig ... ok.

TAD: Linda elsker dem.

ADAMUS: Føl inn i energien til dette (mer latter). Det er i grunnen luftig sukker.

ELIZABETH: Jepp.

ADAMUS: Ja, ja. Spiser du slike?

ELIZABETH: Nei.

ADAMUS: Noen?

ELIZABETH: Linda liker dem.

ADAMUS: Greit. La oss bare late som om det er noe godt.

ELIZABETH: Ok.

ADAMUS: (Edith gir Adamus en liten sjokolademuffins) Å, dro du den ut av veska di? Skulle du stjele den? (Latter). I herrrens navn! Hun kommer hit for å fylle seg opp med mat. Ikke rart at noen av dere er sultne. Edith tar maten. Hva mer har du i veska di? (Mer latter). Det er en stykke pizza der!

EDITH: Jeg tillater det beste av alt. Dette er Crimson Circle.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Fint. Ja, det er det. Ok. Vel, ok, nå det teatraliske. Ok. Så du sitter der hjemme og prøver å selv finne ut av det; «Jeg tilgir meg.»

ELIZABETH: Nei, er sannsynligvis på jobb eller på en eller annen scene ...

ADAMUS: Kjører eller ...

ELIZABETH: ... hvor jeg enn trenger å være ...

ADAMUS: Akkurat, akkurat.

ELIZABETH: ... helheten av meg, og jeg er ikke på høyde med situasjonen.

ADAMUS: Akkurat. Og så fungerer det ikke, og du blir helt tilrotet i hodet, og du har en aspektologi-måned slik du nettopp hadde.

ELIZABETH: Ja.

ADAMUS: Og «Hva er det jeg gjør galt?» Jada, jada. Så da sier du; «Åh! Det er det. Det er det! Jeg husker at Adamus sa ...» - feilsiterte fullstendig Adamus – «... at Jeg Er vil tilgi deg.» Det har jeg aldri sagt. Det jeg sa er; «Kan du ta imot tilgivelsen ...»

ELIZABETH: Tilgivelsen fra Jeg Er.

ADAMUS: «... som Jeg Er allerede har.» Jeg Er ...

ELIZABETH: Riktig. Jeg har det fra dragen, fra Threshold.

ADAMUS: Ja, ja, ja. Men det var ikke ... jada.

ELIZABETH: Jeg sa det bare ikke riktig, ok?

ADAMUS: Du sa det bare ikke riktig. Men her ... (latter) Jøss, for et temperament hun har i dag! (Mer latter). Wow! Wow! Snakk om dårlige aspekter! (Latter). Wow. Wow.

ELIZABETH: Nei, men det kom virkelig fra Threshold. Den måten jeg sa det på, jeg visste at det er allerede tilgitt (Adamus holder frem brettet til henne). Er det meningen at jeg skal ta noe her som jeg ikke har spesielt lyst på? (Mer latter). Åh!

ADAMUS: Ok. Dette må inngå i videoen som dere setter sammen til Santa Fe. Ok, greit. Greit. Lek videre sammen med meg.

ELIZABETH: Jeg tar imot tilgivelsen.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Lek sammen med meg.

ELIZABETH: Den er der allerede.

ADAMUS: Jeg er Jeg Er.

ELIZABETH: Ok.

ADAMUS: Jeg sitter bare der oppe i Jeg Er land. Jeg bare Jeg Er-er (latter) og på en måte bare ... (setter opp noen morsomme grimaser) Åh!

LINDA: Det var skummelt! Det er skummelt! (mer latter).

ADAMUS: Plutselig hører jeg et stresset utrop, og det er liksom; «Å, søren! Mennesket igjen. Å jøss! Det tar aldri slutt» Ok, finner frem brettet mitt. Jeg laster det opp med ting. Å, hva mer har vi? Å, der. Her er en sjokoladeplate og en kunstig blomst. Jeg bare legger det på brettet. Greit.

ELIZABETH: Ok, jeg tar imot blomsten.

ADAMUS: Da er vi i gang igjen (latter når Adamus sukker og tilbyr henne brettet igjen).

ELIZABETH: Jeg tar imot tilgivelsen. Den er deilig (lukter på blomsten) Takk.

ADAMUS: En kunstig blomst (Adamus ler). Det er det hele! Det er det hele.

ELIZABETH: Det er sant. Jeg sa det ikke riktig.

ADAMUS: Akkurat. Du sa det ikke riktig.

ELIZABETH: Nei, men jeg forsto det på Threshold. Jeg glemte det kanskje.

ADAMUS: Ja, kanskje.

ELIZABETH: Kanskje det.

ADAMUS: Ja, er det ikke morsomt? Og hvor mange ganger sa jeg til deg at du ville komme til å glemme?

ELIZABETH: Du sa det noen ganger.

ADAMUS: Og hvor mange ganger sa jeg til deg at du ville komme til å vri og vrenge på det komme frem med alle andre variasjoner ... men jeg vil at dere alle skal huske dette. Ok (Adamus tilbyr henne brettet igjen).

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

LINDA: Skummelt!

ELIZABETH: Takk. Å, flott! En kanin (Adamus humrer). Dette er en stor kanin.

ADAMUS: Fint. Og hva representerer denne kaninen?

ELIZABETH: Den representerer Jeg Er som allerede har tilgitt meg for alt det jeg noensinne har gjort i historien min.

ADAMUS: Akkurat.

ELIZABETH: I æoner av tid, mange liv. Jeg husker ikke en gang alt.

ADAMUS: Og det faktum at Jeg Er ikke trenger å tilgi noe som helst, for den kjenner ikke en gang det ordet.

ELIZABETH: Det var allerede – akkurat.

ADAMUS: Men du tar imot ...

ELIZABETH: Jeg tar imot.

ADAMUS: ... renheten ...

ELIZABETH: Gi meg denne.

ADAMUS: ... krystall-heten, ... ved at du mottar ... (Elizabeth tar figurene og gir en til Tad). Ikke gi den til henne.

TAD: Åh! Hun legger den tilbake på brettet, latter).

ADAMUS: Hun er ikke klar! Jøss! Åh. Jada, der ser du, det første du gjør er at du gir det til noen andre (mer latter). Nei, det er ditt.

ELIZABETH: Å, takk (hun tar brettet).

ADAMUS: Og det er å motta tilgivelsen og så komme til forståelsen; «Jeg gjorde aldri noe galt.» Men det kan du ikke si til deg selv. Du kan motta gaven, og ikke fra gud, ikke fra St. Germain, ikke fra noe annet vesen.

ELIZABETH: Riktig.

ADAMUS: Bare ditt Jeg Er.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ELIZABETH: Forstår.

ADAMUS: Og ikke akseptere noen substitutter.

ELIZABETH: Det er mitt Jeg Er.

ADAMUS: Jada. Jada, det er ditt Jeg Er. Og når du ser ... gi det tilbake til meg (tar brettet).

ELIZABETH: Takk (Adamus ler).

ADAMUS: Når du føler deg uverdig, vil du komme frem med alle mulige unnskyldninger i boka, og du vil forvrengte det jeg sa, for du føler deg ikke verdig nok. Men når du endelig kan si; «Jeg mottar tilgivelsen fra mitt Jeg Er, fra alt det Jeg Er, Jeg mottar.»

ELIZABETH: Ja.

ADAMUS: Og renser alt (Adamus holder frem brettet igjen).

ELIZABETH: Jeg tar imot.

ADAMUS: Jeg beholder brettet. Ja, du får godsakene, jeg beholder brettet (latter). Det er *mitt* brett. Det er mitt brett. Du får godsakene. Jada. Ikke gi dem til noen. Jada (hun plukker godsakene av brettet). Så hun mottok endelig. Ja.

ELIZABETH: Å, jeg visste det hele tiden.

ADAMUS: Føles det ikke godt?

ELIZABETH: Mange ...

ADAMUS: Ja.

ELIZABETH: ... takk.

ADAMUS: Takk.

ELIZABETH: Kom og ta dette.

ADAMUS: Og takk for brettet (applaus). Takk for at du lekte med.

Ja, dere vet, jeg vil virkelig gå tilbake til poenget. Dragen er her. Å, den er her, og den drar ikke. Den kommer ikke til å dra, og du kommer til å prøve å glemme den. Du vil som vanlig komme til å forvrengte alt det jeg sier, og så må jeg komme tilbake og smekke til deg noen ganger og si; «Det sa jeg aldri». Jeg sa «Ta imot tilgivelse fra Jeg Er,» Men en som ikke føler seg verdig, en som føler

seg skitten, uverdlig, ikke klar, liten, vil finne alle unnskyldninger i boken for å ikke akseptere det. Og enda så enkelt som det er, vil de forvrengte det, og de vil si; «Å, jeg må bekjenne ... Adamus ba meg om å gå til bekjennelse i dag.» Jada. Å, høres ikke det morsomt ut? De vil komme frem med alt i boken, og dere komme til å prøve det tusenvis av ganger – «Jeg tar imot tilgivelse» - og så vil dere lure på; «Hva gjorde jeg galt? Hvorfor var det ingenting som forandret seg?» Fordi dragen hele tiden er der inne og sier; «Det er noe dritt som du må gi slipp på.»

Og så, en strålende dag i det 1842-ende liv eller hva det måtte være, kanskje det millionte, det spiller ingen rolle, de kommer til slutt til å fatte det; «Jeg tar imot gaven av tilgivelse. Nå er jeg verdig, og når jeg gjør det, forstår jeg at «Jeg Er den Jeg Er. Det er ingen bedømmelse. Det er ikke noe lyst eller mørkt. Det er ikke noe å finne veien tilbake til en eller annen ukjent gud. Jeg ER den Jeg Er.» Det er ingenting å skamme seg over. Hva som helst, ingenting. Det er det. Fint.

Å, la oss puste dypt på det.

Det er så enkelt. Dere vet, det er virkelig det siste steget for å komme til Realisering.

Så vi kom ut på et lite sidespor, men det var en vakker distraksjon. En eller to til. Hva er den uverdige delen ved å være menneske? Føles det bedre?

ELIZABETH: Å ja.

ADAMUS: Jada. Spiste du dem?

ELIZABETH: Jeg sparer dem til Crash.

ADAMUS: Nei, nei, nei. De er ikke hans. Han kan ikke få noen.

ELIZABETH: (til Crash) Det er ikke dine.

ADAMUS: Ikke la noen ta dem. Nei, de er dine.

ELIZABETH: Jeg sparer dem til deg.

ADAMUS: Fint. Og ikke del sjokoladen med noen forstår du, for det er en tendens til; «Å, se, hva jeg fant, ta litt alle sammen.» Nei, den er bare din. Faktisk, hvis de biter i den, er det som forbudt frukt. Det vil drepe dem. Ja (publikum sier «åhh»). På et eller annet nivå. Jeg mener, kanskje ikke fysisk. Men jeg mener, det vil drepe noe i dem. Nei, det er ikke for dem, og du kan ikke gi det til dem, og jeg skal komme med en forutsigelse her og nå; Noen av dere – faktisk mange av dere – vil prøve. Dere vil prøve å tilgi andre. Dere vil prøve å lære dem tilgivelse på en måte som faktisk ikke er passende. Dere vil prøve å være den tilgivende gurun, og det fungerer ikke. Det slår tilbake på dere og den dere jobber med.

Det er veldig personlig. «Jeg mottar tilgivelse fra mitt Jeg Er.» Og ja, filosofisk sagt, og dere komme til å si; «Det var i utgangspunktet ingenting å tilgi.» Men det er en fin filosofisk tanke. Det er bare når du tar den inn i vesenet ditt og føler den at det blir levende.

Så et lite hint, alt i forhold til det jeg begynte med å si, at Tobias la inn energien sin, den levende energien sin i ting. Vet dere hva? Det er dit vi skal, Levende Energi. Dere kommer til å forstå at dere ikke hadde så mye Levende Energi. Dere hadde energi, men jeg snakker om den bevisste Levende Energien i ting, og at dette knytter seg sammen ved et eller annet punkt, midenskap (massion) og alt annet. Men det er dit vi skal – inn i Levende Energi. Dere kommer til å oppdage at dere ikke har levd så mye. Dere har bare klart dere, og vi blåser bort alle de tankene. Dette er bra.

Ok. Ferdig med det spørsmålet. Jeg har et spørsmål til. Dette er et godt et, så Linda, velg godt her.

~ **Spørsmål 2**

Så hva er det som får noen som er på den spirituelle veien til å plutselig stoppe opp, snu om, falle ut, gi opp? Hva er det som får en til å gi opp på reisen sin? Vel, jeg vil si dette; Du kan egentlig aldri gå tilbake. Du kan gjemme deg en liten stund, du kan late som om, men du kan aldri avlære det du har lært.

Hvorfor er det slik når dere tenker på det. Vi har hatt en masse Shaumbra som har droppet ut opp gjennom årene. Mange av dem, og det plager meg ikke det minste. Det klargjør veien for resten av dere. Beklager, jeg har flere fingre på skjermen her. Nei, dere vet at det er passende. Og jeg hører alle unnskyldningene og «Jeg liker ikke Adamus, for han er så ubehagelig.» Duh! (Litt latter). Ble du akkurat klar over det? Jeg mener, sier du det, droppet du ikke ut for fem år siden? Eller hva var det siste Cauldre fortalte meg om? Noen postet at «Adamus kommer fra den mørke siden, og han distraherer.» Vel, for helvete, ja! (Mer latter). Ble du akkurat klar over det nå? Vel, selvfølgelig kommer jeg fra mørket, og lyset, og det er ingen av delene. Jeg mener, kom igjen folkens, bli voksne! Jeg trodde vi var utover dette med lys og mørke. Leker vi fremdeles den leken? Nei, det gjør dere ikke, men noen gjorde det.

Så tilbake til spørsmålet. Hva får noen til å droppe ut, gå tilbake, løpe bort, slutte med å komme til Realisering? Hva fører til det? Vi har en masse Shaumbra som har droppet ut opp gjennom årene, det, pluss at jeg har oppfordret dem til å dra. Ehh, dere vet, dette er ikke noe sted, dette er på ingen måte noe sted for de svake i ånden. Nei, dette er tøffe saker. Men det er morsomt også, ikke sant? To folk sa ja. Noen på ...? (nå sier flere Shaumbra ja). Ok. Greit.

Hva får noen til å droppe ut? Linda med mikrofonen. Å, denne må være god. Ja.

JANICE: Tvil.

ADAMUS: Tvil, ja, ja.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

JANICE: Og mennesket er ikke klart.

ADAMUS: Ja, mennesket er ikke klart.

JANICE: Ikke forpliktet.

ADAMUS: Ok. Hva er den vanligste unnskyldningen de kommer med når de dropper ut? Og jeg snakker ikke bare om Crimson Circle, jeg snakker om veien deres.

JANICE: Sannsynligvis tvil. De tror bare ikke på det.

ADAMUS: Men hvilken unnskyldning gir de seg selv?

JANICE: (nøler) "Jeg tror ikke på dette."

ADAMUS: Ja. Fint, ja.

JANICE: Tror ikke på det.

ADAMUS: Akkurat. Bare «jeg er ikke forbundet til det.»

JANICE: Ja.

ADAMUS: Ja, ja.

JANICE: Uh huh.

ADAMUS: Ok. Fint. Hva mer? Dette er et skikkelig godt spørsmål. Hva fører til at en person dropper ut? Åhh! Linda lusker rundt. Der er hun. Ok.

ALI: Åh, skyt!

ADAMUS: All uroen over i den delen der mikrofonen er ... ikke meg! Men du har et strålende svar. Det vet jeg allerede. (Ali nøler) Et eller annet sted der inne (litt latter).

ALI: Um ...

ADAMUS: Finn på noe, bare hva som helst.

ALI: Du vet, for meg, jeg har strevd med en masse fysiske ting og masse kroppsproblemer veldig lenge.

ADAMUS: Ja.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ALI: Og du vet, hvis jeg skulle droppe ut, ville jeg bare ha sagt; «Jeg er ferdig med dette. Jeg vil ikke ha det vondt lenger.»

ADAMUS: Ja. Akkurat. Du går gjennom en masse smerte.

ALI: Jepp.

ADAMUS: Så absolutt riktig. Og det er også denne tvilen som kommer inn og sier; «Vel, vent litt. Hvis disse greiene virkelig fungerte, ville jeg ikke hatt all denne fysiske smerten.» Og til det svarer jeg; «Skittprat». Det er en *masse* fysisk smerte, skikkelig intenst. De andre som kommer gjennom dette etter dere, kommer ikke til å ha det slik som dere, og dere skulle ønske at de gjorde det (publikum sier «åhh!»). Vel, nei, jeg mener, for å sette pris på det dere har gått gjennom. Men kroppsproblemer, så absolutt.

ALI: Og det er ikke så mye det at det er ... det er ikke det at jeg ikke tror på alt. Det gjør jeg. Det er bare; hvor lang tid vil dette ta?

ADAMUS: Akkurat.

ALI: Holder jeg ut så lenge?

ADAMUS: Akkurat, akkurat. Den er tøff. Vil kroppen holde ut så lenge? Wow.

ALI: Ja, ja.

ADAMUS: Utmerket. Fint. Et par til. Uh-oh. (Adamus ler).

JONATHAN: Jeg visste det.

ADAMUS: Når du minst venter det. Jada. Så hva får dem til å droppe ut? Du jobber med en film som – jeg skal bidra med energien min i den.

JONATHAN: Takk.

ADAMUS: Jada. Og, åh, vi har noen morsomme greier som kommer opp.

JONATHAN: Oooh!

ADAMUS: Jada (litt latter). Eller «Ååh!» Så hva får en person til å droppe ut?

JONATHAN: (nøler litt) De tror bare ikke, jada, de tror ikke at det er mulig. Så en gir bare opp.

ADAMUS: Enda et eventyr.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

JONATHAN: Jada. Liksom «jeg har jaktet på gulroten veldig lenge.»

ADAMUS: Akkurat.

JONATHAN: Og dette er, det er liksom «Jeg er sliten. Jeg makter det ikke lenger», så jeg blir heller i den lille kokongen min og later som om det er alt mulig annet, i stedet for den smerten ved å måtte, du vet, jeg antar gå gjennom enda en skuffelse i forhold til «jeg trodde det var der, og åh, det er det ikke.»

ADAMUS: Jada. Veldig interessant faktum, 93,75 prosent av de folkene som dropper ut drar bare et annet sted. De drar til en annen gruppe. De finner en annen guru. De drar et annet sted. De blir distraherert. De dropper egentlig ikke ut, bortsett kanskje fra Crimson Circle, men de går et annet sted. Og vet dere hvor lenge det varer? I gjennomsnitt 2,5 år, og så drar de et annet sted, og så et annet sted, og så et annet sted. De er søkere, og det er bra. Men vi dreper søkerne her, dette søker-aspektet. *Boom!* Borte. Aldri mer. Det var uansett en illusjon, så vi dreper egentlig ingenting.

Så det er alt dette – tvilen, og dere vet, dette skjer virkelig – og i stedet for å forbli lojale mot det de vet, ikke lære eller noe slikt, men være trofaste mot seg selv, går de til enda en distraksjon. De fleste av dem.

Noen drar inn i skogen for seg selv, metaforisk sagt, og sier; «Jeg er ferdig med *alt* det der. Jeg har fått nok av det. Aldri mer. Det er for mye. Jeg skal få meg jobb på en klokkefabrikk, du vet, sette små tannhjul på toppen av små tannhjul, og det er alt jeg vil gjøre. Og så drar jeg hjem og får min ...» - hva er det dere kaller det nå for tiden – «... En IPA (betyr sannsynligvis pensjonsavtale) eller noe slikt, og det er det.» Og jeg liker faktisk disse folkene, for de er veldig ærlige, og de sier; «Jeg måtte bare på en måte la alt ta seg igjen og roe seg, og jeg må bare komme tilbake til meg.» Jeg liker dem, for når de kommer tilbake, er de fantastiske. De kommer tilbake til sannhet. De har rensset ut en masse greier.

Et par til. Et par til. Hvorfor dropper noen ut? Dere holder på med dette, dere bruker et liv på det, eller flere liv, og så – boom! – dropper du ut. Ja. Du visste at det kom.

TESS: Åhh (hun sukker).

ADAMUS: Hvorfor – jeg må stille deg et raskt spørsmål her hvis det er greit. Hvorfor bruker du ikke dine intuitive evner mer?

(Hun nøler)

Åh, beklager at jeg blir så personlig (latter). Å, hun så på meg som om «jeg skal drepe deg» (mer latter). Jeg bare, jeg er nysgjerrig. Du har en masse veldig gode intuitive, virkelig sansende evner. Hvorfor bruker du dem ikke?

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

TESS: Du vet, jeg gjorde egentlig disse skog-greien, men på en annen måte.

ADAMUS: Ok.

TESS: Og jeg ville bare dykke innover og bruke dem på meg selv.

ADAMUS: Ok.

TESS: For jeg begynte å kjenne på liv der jeg alltid holdt noe for andre, eller underviste i en eller annen evne.

ADAMUS: Jada. Ja, ja.

TESS: Men så leker en litt av en, du vet, du foretar en dans.

ADAMUS: Akkurat, akkurat.

TESS: Og jeg tenkte; «Eksperimentelt, hvordan ville det være å bare bringe inn energi til meg?»

ADAMUS: Ok. Strålende. Jeg elsker det. Og du kommer til å bruke – du har veldig, veldig gode intuitive ferdigheter.

TESS: Akkurat. Og så kom jeg til en veldig rå – jeg skjelver til og med nå – en fysisk rå periode der jeg ikke kunne forestille meg å gå videre igjen før det hadde sunket inn i kjernen min antar jeg. Og det kommer tilbake, og det er en masse vitalitet og indre oppdagelse, og det er nesten ved det punktet da jeg ikke ... ok, jeg skal ikke si det ordet.

ADAMUS: Takk.

TESS: Jeg er utover sinnet til det punktet da jeg ikke vet hvordan jeg skal bruke det i denne verdenen, selv spiritielt.

ADAMUS: Akkurat, akkurat.

TESS: For du går utover dualitet, og da er spillet over.

ADAMUS: Ja, det er det.

TESS: Så ...

ADAMUS: Det er et tøft, tøft, tøft sted å være.

TESS: Akkurat.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Jada. Fint. Så, som svar på spørsmålet; hvorfor dropper folk ut?

TESS: Jeg ville sagt at det er fordi sinnet er programmert for dualitet, og det kommer aldri til å bli tilfreds. Det vil alltid ha noe annet å kverne på, programmeres for ...

ADAMUS: Vakkert.

TESS: ... og hvis det er en annen gruppe med en annen filosofi som jeg er i en stund, og du vet, det er bare uendelig.

ADAMUS: Vakkert svar.

TESS: Og når du dropper inn i kjernen av null – «Ingen mer dualitet, jeg er ferdig» - da er leken over. Søken er over.

ADAMUS: Men hva så?

TESS: Og da begynner oppdagelsen.

ADAMUS: Ja.

TESS: Og da er det, jada.

ADAMUS: Du har rett. Spillet er over, du er ved null-punktet, ingentinghet.

TESS: Å ja.

ADAMUS: Det er *skremmende!*

TESS: Tap av all menneskelig lidenskap du har hatt, all spirituell lidenskap du har hatt.

ADAMUS: Alt!

TESS: Alt blir bare – *brrrrhh!*

ADAMUS: Og mens alt dette skjer på innsiden, er mennesket eksternt super-irritert i forhold til alt.

TESS: Åh.

ADAMUS: ... og over-sensitivt. Du har dette dypdykket. Du kommer til null-punktet i deg selv, til ingentinghet i deg selv. Alt faller fra hverandre, og det vet du. Du prøver å late som om det ikke gjør det, men det gjør det. Du prøver å hindre det, men det kan du ikke. Eksternt er du en drittsekk. Du vet – ikke du (latter), men jeg mener, alle dere, drittsekker! (Mer latter). Ja, det er dere.

TESS: Takk! (Latter).

ADAMUS: Ja, det er dere, og med all mulig rett – ja, det *er* dere – og det har dere all mulig rett til å være. Og hvis du later som om du ikke er det, så bedrar du virkelig deg selv. Jeg mener, dere er småle. Dere er drittsekker. Dere er over-sensitive. Det er ikke hyggelig å være rundt dere. Dere er nesten avskyelige, og det er greit. Jeg mener, ja, bare la dere selv få være slik, for det er på innsiden alt blåser i stykker. Du kommer til ingenting. Det er liksom, det er liksom at ...

LINDA: Adamus, dette blir tatt opp.

ADAMUS: Pfft! Jeg gir f--- (publikum sier «åhh!» og litt latter). Det er veldig bra at andre kan høre dette, dere vet, på utsiden er du bare, du er nesten defensiv på en måte. Og hvis du later som om du er hyggelig, kommer du til å finne ut for en drittsekk du er. Ja, for det er veldig, veldig vanskelig. Ingenting fungerer lenger. Du bare – det er – og å prøve å være hyggelig og solskinn og godterier og kjærlighet – *ugh!* -det kommer til å bli enda vanskeligere. Du har motstand på innsiden. Det er som om du dykker med nesen. Det er å krasje mot bakken og du kan se at slutten er der nede. Det er ingenting, og du klarer ikke å stoppe, og du prøver alle triksene i boken, og du kommer frem med alle disse klisjeene og mumbo jumbo, og all denne andre dritten, og det fungerer ikke. Du kommer til å treffe bunnen. Du kommer til å krasje.

Eller du kan tillate deg selv å yndefullt, i verdighet, gå inn i ingentinghet for deg selv. Du kommer inn dit i ingentinghet, og du forstår for et spill veldig mye av det har vært veldig lenge. Men så er du i denne ingentingheten, og du sier; «Hva er det neste? Hva er det neste?» Og du er i denne ingentingheten, og du forstår at du er realisert.

Jeg vil gå så langt til å si noe, og Cauldre prøver å redigere og sjekke og korrekturlese og alt annet, og det vil ikke fungere. Realiseringen din kommer i denne ingentingheten, ingenting, ingenting, det er så ingenting at det ikke en gang er svart. Dere liker å tro at det ikke skjer. Dere liker å tro at dere er ute på en spasertur i parken, og det er en vakker dag og kaniner kommer løpende til deg spiser av hånda og alt det der. Realisering skjer ... (hun ler) ... i ... (de ler).

TESS: Jeg så bare for meg ... (Adamus ler) ... at du var lystig.

ADAMUS: I ingentinghet.

TESS: Ja.

ADAMUS: Og i denne ingentingheten er dette utrolige punktet – (Adamus sukker) og det er verdt en film, men jeg vil ikke gå inn på det akkurat nå, men du er i denne ingentingheten, og du forstår at du er realisert. Du forstår; «Å, skitt! Jeg måtte bare gi slipp på alle disse gamle greiene. Jeg måtte komme til dette punktet da det bare er meg i Jeg Er.», og Jeg Er er på mange måter et stort ingenting. Energetisk sagt, er det ingen energi i Jeg Er. Så du kommer dit, og det er som ingenting, men likevel er der noe. Der er ingen energi, men der *er* noe. Og hvis ikke det treffer en

streng i deg og minner deg om da du gikk gjennom metaforen Veggen av Ild og inn i ingentinghet og følte det første «Jeg Eksisterer», så ligner det veldig. Men nå er det bare sammen med deg.

Og i denne ingentingheten sier du; «Hvorfor skulle jeg ville gå tilbake til at jeg er en drittsekk?» (Adamus humrer). «Jeg har dette mennesket som farer omkring og som er irriterende og ulykkelig og kroppen verker. Hvorfor skulle jeg gå tilbake?»

Og du hører et gammelt ekko fra mennesket i deg; «Fordi jeg ikke vil dø!» og du skjønner; «Jeg er allerede død, og det var ingenting. Det var ingenting.» Og du hører dette; «Men jeg forpliktet meg til å bli værende på planeten for å være et legemliggjort vesen.» Og det er som om du plutselig sier; «Dette mennesket var så dumt at det inngikk forpliktelse og avla løfter og alt det der. Glem det.» Og du er i dette ingentinget og sier; «Vil jeg virkelig tilbake dit?»

Vel, det skjer noe morsomt. Her er du, og forstår at du er Realisert. Du liksom; «Å, søren, nå er det her, men det er stort. Jeg mener» - og du forstår - «Det var jeg alltid. Stort.» Og plutselig føler du tilstedeværelsen av en høy, mørk, pen Oppsteget Mester (latter) som kommer - og som til tider er irriterende - som kommer og sier; «Og hva nå? Og hva nå? Vil du gå tilbake?»

TESS: Nei.

ADAMUS: (humrer) Nei. Men tilbake på en annerledes måte. Vil du bli værende som et legemliggjort menneske?

TESS: Akkurat.

ADAMUS: Og så må du kanskje tenke på det, og dette er tøft. Og det er dette som - snakker dere om kamera-opptak? Dette er det vi *virkelig* tar opp. Dette er det viktigste øyeblikket av alle. Av *alle*.

Realiseringen din kommer til å skje. Du kommer til å treffe bunnen. Du kommer til å krasje. Du kommer til å gå inn i ingenting. Det neste som skjer er det ubeskrevne territoriet som vi ikke vet noe om. Alt annet er på en måte skrevet opp. Jeg mener, ikke skrevet opp som hver eneste lille bevegelse eller ord eller slikt, men alt er på en måte, dere vet, det står i boka. Du kommer til å komme til Realisering. Vi vet ikke akkurat hvordan, du vet ikke akkurat hvordan, men du kommer dit. Det står skrevet.

Det gjør ikke det neste som kommer. Det står ikke i boka. Det er aldri skrevet. Det er ikke noe kapittel der dette står. Og som jeg nylig nevnte til Cauldre og Linda, gjør vi nå ferdig det siste kapittelet i boka i Keahak VIII og inn i deler av Keahak IX. Så går vi inn i det ubeskrevne, og det vi ikke kjenner. Hvordan du reagerer på å si at du klarte det, at du er realisert, hva er nå det neste? Og det er ikke nødvendigvis den beslutningen du tror det er. Mennesket sitter der og sier; «Å, jada, men jeg skal bli værende.» Jeg vet ikke. Men en ting er sikkert, og det er at det kommer til å bli veldig annerledes, og på en måte som et varsel om det neste som kommer, så handler det om Levende Energi. Alt handler om å leve - og det betyr levende, som i endelig levende.

Det var derfor jeg forrige måned stilte spørsmålet da jeg sa; «Lidenskap eller frihet?» - eller massion – for jeg jobber med dere når det gjelder Levende Energi, og det betyr flere forskjellige ting. Energi som er levende, ikke som bare er fastlåst i en fysisk kropp. Energi som har vitalitet. Energi som har ynde i seg og verdighet i seg, det er Levende Energi. Men også, nå, *leve energi*. Leve et liv av energi, ikke et liv med å løpe fra den. Levende Energi. Det er dette vi gjør. Å, takk. Det var et vakkert svar. Mange takk (Adamus humrer).

TESS: Gleden er på min side.

ADAMUS: Nei, det var det perfekte.

Energi

Så jeg stilte spørsmålet – hva i all verden var spørsmålet? Å, hvorfor dropper en ut? Hvorfor dropper en ut? Pust dypt, og føl inn i dette litt.

(Pause)

Energien er for intens. Det er dette. Jeg mener, vi kan si alle disse andre ordene – de gikk seg vill, de tvilte, ble distraheret – men det virkelige svaret, er at energien er for intens, og det var dette dere gikk gjennom denne siste måneden. Energien er *virkelig* intens. Dere klarer ikke å håndtere den. Sinnet klarer ikke å håndtere den.

Dere forstår, det som skjer akkurat nå i dette med å komme til Realisering og komme til mesterskap, er at dere er mer bevisste på energi enn noensinne, men dere har fremdeles det gamle forholdet til den. Dere er mer bevisste på humpene i veien. Dere er mer bevisste på energi enn noensinne, og hva gjør dere? Dere prøver å gjemme dere for den. Dere prøver å bøye av for den. Dere prøver å ignorere den, late som om den ikke er der, Dere prøver å fortelle dere selv at alt kommer til å bli ok, og det gjør det ikke. Nei, det gjør det ikke. Alt faller fra hverandre, og jeg antar at det er greit. Men dere prøver å si; «Jeg skal komme meg gjennom dette.» Og jeg beklager, men noen ganger må jeg le. «Jeg skal komme meg gjennom det. Jeg skal bruke viljen til å komme gjennom. Jeg skal bli værende forpliktet.» Og jeg sier dere ... (Adamus humrer) Cauldre vil ikke kanalisere dette (litt latter). Jeg skulle til å si noe slikt som; «Hold ...»

Dere vil fortsette med det gamle forholdet til energi. Det vil ikke fungere. Og når Shaumbra dropper ut – mange av dem vil komme tilbake, men når de dropper ut av Crimson Circle – så er energien for mye. Den treffer livene deres, alle deler av livene deres, og den går virkelig på og finner de myke punktene – problemer med overflod, helseproblemer, alt annet. Energien er for mye. Ali nevnte det tidligere, kroppen. Vi kroppen opprettholdes? Det er så mye energi som kommer inn at det gjør vondt akkurat nå, og det er derfor folk dropper ut.

Så før vi går videre, vil jeg gjøre noe litt spesielt her. La oss få litt massasje (latter). Dere trenger det. Dere trenger det virkelig etter forrige måned. Og dere vet, det var ikke noe jeg kan si var planlagt på forhånd, men det er som om dere trenger en dose med skikkelig energi for å på en måte smekke dere litt rundt for å si at dere må forandre det gamle forholdet til energi, og dere har motstand. Dere har nesten motstand mot å forandre forholdet. Dere kommer til å si, «jeg vil fortsette på den gamle måten,» men det vil ikke fungere fra nå av. Særlig, som jeg sa, når vi går inn i det nye Keahak, er det ingen dreiebok, og det gamle forholdet vil ikke fungere. Det kommer til å bli *skikkelig* smertefullt for kroppen, og det kommer til å rote til hjernen. Og på toppen av det, sammen med alt annet, har vi tilkalt dragen. Og selv om dere tror at dere skal lollipoppe dere gjennom alt dette, vil dere oppdage at dragen vil rive dere i stykker. Eller faktisk gjøre det til en vakker opplevelse.

Dragen er her slik at dere kommer over noe av – (Adamus sukker) – noe av den gamle dritten som er der og som dere kanskje ikke en gang erkjenner, som det gamle forholdet til energi. Det største aspektet dere sto overfor forrige måned er dere ikke en gang klar over. Det var så stort, det satt midt i rommet. Og dere sa; «Å, jeg står overfor et aspekt fra tidligere liv», eller «Jeg står overfor et mørkt aspekt, eller fryktaspektet mitt.» Det er bare tullprat. Dere står overfor energi-aspektet deres, og det er det hele. Energiaspektet deres. Det er det aspektet som ble opptrent til å bruke energi på det som nå er en veldig gammel måte.

Dere følte energiaspektet forrige måned. Ettersom energi ble mer og mer tilstede i livet ditt, ble du mer oppmerksom på den. Men sinnet fant på alt dette med hva dette aspektet egentlig var – aspektet for uverdighet og alt det der. Nei, det var energiaspektet ditt.

Dragen biter seg i beina over dette energiaspektet akkurat nå. Dragen får det virkelig aktivert. Det er en stor klatt med energi, dette store – hva er det dere kaller det – den store, rosa elefanten midt i rommet, men energien er treg og fastlåst og ikke så veldig levende. Vi kommer inn i Levende Energi.

La oss puste dypt og få litt massasje. Litt musikk takk.

Mester Massasje

Det er tøft for kroppen, og det er derfor jeg vil gjøre denne massasjen her.

Pust dypt, og virkelig slapp av inn i det. Hvis du ser på online, pust dypt og slapp av.

(Musikken begynner)

Det som kommer inn nå for å gi deg denne massasjen ... du vet, noen ganger er kroppen din spent, og det virker ikke som om du får musklene dine til å slappe av. Få litt massasje. Kroppsarbeid. Det er veldig bra for deg.

Mesteren, visdommen, ba om å få være her i dag for å gi deg denne massasjen, og det eneste du blir bedt om å gjøre kjære menneske, er å tillate.

Du legger deg ned på massasjebenken og, hva, prøver du å massere deg selv? Nei. Du lar noen gjøre det for deg. Du tillater.

Du ligger der på benken, og til å begynne med føler du deg litt stram og stresset, og ganske snart kommer disse milde hendene over deg ...

Sakte, ikke påtrengende, men du kan føle den varme berøringen på kroppen din. Å, spesielt rundt skuldre og nakke.

Så er det vanligvis litt glitrende New age musikk som spilles, og kanskje litt røkelse.

Du bare puster dypt. «Å, hvorfor har jeg ikke gjort dette før?»

Du føler at disse hendene berører deg. Åh! Varm olje. Hvem fant på det? For en strålende ide! Varm olje, nå på en måte på ryggen din, armene dine, skuldrene dine.

Du trenger ikke å gjøre noe som helst. Du bare ligger der. Det får deg nesten til å gråte.

Du bare puster og tillater.

Men i dette tilfellet er det ikke en massasje-terapeut eller kroppsarbeider. Det er Mesteren, Jeg Er.

Alt du trenger å gjøre her er å tillate. Det er det hele.

Bare tillat.

(Pause)

Mesteren vil gjøre alt mulig, gni alle såre deler av kroppen din.

Du trenger ikke å gjøre noe som helst.

(Pause)

Mesteren er skikkelig flink til dette, for Mesteren forstår energi, hvor det gjør vondt, hvor det er fastlåst, hva som trenger å bli forløst.

Og Mesterens hender arbeider varsomt, veldig yndefullt på kroppen din. Du kan nesten høre at det kommer et ord av stor visdom fra Mesteren, nesten som om Mesteren hvisker denne store visdommen. Og det ene ordet er «Tillat.»

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

Bare «Tillat.»

(Pause)

Det er på en måte morsomt når Mesteren masserer føttene dine og tærne dine – å, det føles godt – du hører denne hviskingen; «Bare tillat.» Det er det hele.

Det er nesten som om, vel, Mesteren hender, de er nesten utover det fysiske. Som om Mesteren rekker rett inn der til musklene og beina. Det føles liksom merkelig. Men det er likevel deg. Det er denne delen av deg som vi kaller for Mesteren, så det er egentlig ikke merkelig. Det er bare litt merkelig.

Mesteren jobber med hele kroppen din.

«Det er på en måte merkelig. Wow. Jeg føler at hjertet mitt blir massert. Og hoftene, som om Mesteren er rett inne i hoftene mine.»

(Pause)

Jobber seg opp til skuldrene og nakken. Dette er en skikkelig massasje for hele kroppen. Jeg mener, ikke bare huden på utsiden, men arbeidet på innsiden.

Så skjønner du noe. Mesteren bare jobber med energi. Det er det hele. Det handler egentlig ikke om huden eller beina, eller hjertet. Mesteren jobber akkurat nå med energi.

(Pause)

«Mesteren går inn og masserer bokstavelig talt disse energiene, dette som jeg hadde slike problemer med forrige måned. Wow! Mesteren jobber med dette som kalles for energi, hva det nå er.»

Det er dette som får en masse folk til å droppe ut, gå av veien sin, eller bli distraheret.

Energi, åh, noen ganger er det så intenst. Men her er Mesteren og jobber med deg, berører det, gjør hva det nå enn er Mesteren trenger å gjøre. Du tenker for deg selv (humrer); «Jeg vet at Mesteren jobber med energi. Jeg vet ikke hva Mesteren gjør, men det spiller ingen rolle.»

Det spiller ingen rolle.

(Pause)

Så som menneske, bare pust godt og dypt og tillat.

Tillat denne varsomme massasjen fra Mesteren.

(Lengre pause)

Åhh ...

(Pause)

Og vet du hva, du kan få denne massasjen når du vil. Men jeg skal fortelle deg en ting; Ikke prøv å gjøre det selv. Det jeg mener med det, er at det ikke er du som masserer deg. Ikke mennesket. Hvis det var mennesket som masserte deg, ville det ha vært ukomfortabelt, ueffektivt, smertefullt kanskje, klosset.

Du kan gjøre dette når du vil. Du legger deg bare ned og lar Mesteren komme inn.

Mesteren er visdom. Den vet. Den vet hvor hver eneste stivhet, hver eneste bit av fastlåst energi, hver eneste bit av gjemt energi, den vet hvor det er, og la bare Mesteren massere det.

(Pause)

God, dyp pust.

Ok.

Ser dere hvor enkelt det er?

(Musikken stopper)

Og det var enkelt av en grunn. Du tillot. Enkelt av *en grunn*, du tillot. Det er det hele.

La oss puste dypt når vi på en måte beveger oss videre med dette. Å nei, vi er ikke ferdige. Noen sa nettopp «å, er vi ferdige nå? Vi hadde nettopp en merabh.» Nei, vi er ikke ferdige! (Litt latter). Jeg har ikke engang kommet til den andre delen sammen med dere enda. Vi skal fortsette.

Konversasjon med Kuthumi

Så jeg hadde en diskusjon med Kuthumi her om dagen. Og Kuthumi kom over, jeg holdt på med mitt slik jeg alltid gjør, og Kuthumi kom over og sa; «Adamus, er du ikke litt bekymret for denne kommende, store tingen som du har for deg selv i Santa Fe, New Mexico – Ti År med Adamus?» Jeg må si at jeg tror han er litt sjalu (litt latter), for dere har ikke satt sammen noe til ham. Så jeg vil – han er ikke her akkurat nå, så jeg vil – kan noen gjøre noe for ham, som å bake en kake til ham eller noe slikt? Jeg vet ikke. Men han er litt sjalu. Dere vet, Tobias hadde dette store da han dro for ti år siden. Jeg får tiårs-pinsen min sammen med Shaumbra. Men jeg tror han bare prøvde å irritere meg. Oppstegne Mestere kan bli irritert. Vi kan bli *veldig* irritert, men vi er også i *OG*, så vi kan også være veldig rolige og fredfulle samtidig.

Men han prøvde på en måte å ta meg, og han sa; «Du vet, de kommer til å gjøre disse greiene. Du vet, de kommer til å gå opp der, og de kommer til å gjøre narr av deg. Er du ikke litt bekymret for det Adamus?»

Jeg sa; «Hvorfor skulle de det? Hvorfor skulle de gjøre narr? Jeg mener, jeg forestiller meg at de bare går dit opp, og de er bare fulle av lovprisninger.» (Litt latter). «Jeg forestiller meg at de bare går dit opp, og det vil bli litt ... jeg kommer til å føle meg litt forlegen, men de kommer til å fortelle meg for en storartet jobb jeg har gjort, hvor høyt de elsker meg, at jeg burde bli valgt til president i Klubben for Oppstegne Mestere for all evighet.» Jeg har bare en 2000 årig jobb her, «Men for all evighet.»

Han sa: «Er du ikke litt bekymret for det?»

Og jeg sa; «Nei, nei. Nei, det er jeg ikke. Jeg vet at det vil bli veldig bra.»

Og så sa Kuthumi; «Jeg skal si deg noe» - det kommer til å være fire mennesker som kommer frem for å hylle meg (Adamus humrer), og Kuthumi sa – Jeg blir nummer fem.» (publikum sier «åhh!») Ah! Ah! Så jeg lot ham. Jeg sa; «Det er bra. Kom opp du. Du blir der», men sa jeg; «Du vet at det fine er, midt oppe i alt dette, gjett hvem som får det siste ordet på denne konferansen?» Det er meg.

Så vi snakket litt mer, og vi kom til å snakke om Shaumbra, og Kuthumi kom med en bemerkning. Han sa; «Du vet, jeg vet at det er utfordrende for deg, for jeg har lagt merke til noe ved Shaumbra. De fortsetter å tro at de – mennesket – er den som jobber med Realisering. Hvorfor er det slik?»

Og jeg lo litt og sa; «Det er mennesket. Det er mennesket.»

Og han sa; «Du vet, de fortsetter å prøve å fikse seg selv og helbrede seg selv og få seg selv Realisert.» Og han sa; «Kan du gjøre noe for å få dem til å forstå at det kan de ikke? Det kan de ikke. De kan ikke tenke seg til dette. De kan ikke lage seg vei inn i dette. Det eneste de kan gjøre, er å oppleve det og tillate det. Det er det hele.»

Jeg sa; «Du vet Koot, du vet, det er ...» (latter). Vi var uformelle. Og jeg sa; «Du vet, jeg vet ikke hvordan jeg skal innprente det. Vi fortsetter å snakke om det, og de synes jeg er kjedelig, du vet, snakker om Tillate og oppleve og energi, og jeg sa; «Men vi må innprente i dem at de ikke kan gjøre det. De kan tillate det,» akkurat som når Mesteren nettopp ga dere en massasje.

Kan du forestille deg å prøve å massere deg selv? Vel, først og fremst hadde de sett på deg som pervers, men det er bare (litt latter) – det er ikke så effektivt. Og så den måten Mesteren nettopp gjorde det på – vel, det ville ha vært skikkelig merkelig – og virkelig treffe energien. Nei, det kan du ikke, og det er ikke ditt ansvar i det hele tatt. Det er det ikke. Jeg må innprente dere at dit vi skal herfra, er det ikke du som har ansvar for opplystheten. Det er ikke ditt ansvar å jobbe med dette. Du kan oppleve det og tillate det, og det er det hele. Det er det hele.

Vel, jeg vet at noen av dere tror at det er noe som er litt ubalansert i det, at en må delta, at en må påvirke alt dette ved ting en gjør eller sier eller tenker. På ingen måte. Det er ikke ditt ansvar

Og Kuthumi sa; «Du vet, jeg synes kanskje det var litt tidlige å få inn dragen nå nylig.» Han sa; «Jeg jobber mye med Shaumbra, og jeg syntes at det var som et stort hopp, for når dragen kommer inn er den ganske så voldsom, og jeg lurte på om mange Shaumbra virkelig var klare for det.»

Og jeg sa; «Du vet, det kommer til å være et helvete de første par månedene», noe det var, men jeg sa; «Jeg tror de er klare. Jeg tror det var tid for det.»

Og Kuthumi samtykket endelig. Endelig sa han; «Du vet, jeg tror det var riktig å bringe inn denne dragen nå, å få dragen til å gå etter de tingene et menneske på ingen måte kan. Mennesket kan faktisk egentlig ikke forandre sin egen tro og tanker. Mennesket i seg selv kan ikke forstå hvordan det skal jobbe med energi. Mennesket kan så visst ikke tilgi seg selv, og mennesket kan ikke foreta Realisering.»

Og jeg sa; «Du vet, men de kommer til å prøve, og de kommer til å prøve, og de kommer til å prøve, og de kommer til å prøve veldig hardt, og de kommer til å tro at de gjør noe galt, for det fungerer ikke, og så skjønner de endelig at det ikke er deres ansvar. De slutter å prøve, og endelig tillater de.»

Kuthumi sa; «Ja, og du har en masse skikkelig bestemte og sta Shaumbra, en masse av dem.»

Jeg sa; «Jeg vet. Jeg arvet dem.» Og jeg sa; «De kommer til å fortsette å prøve og prøve og jobbe med det, og de kommer til å bli sinte på meg. De blir aldri sinte på deg Kuthumi, men de blir sinte på meg, og så kommer de en dag til å forstå; det er ikke opp til meg, mennesket, å gjøre dette. Mitt ansvar er å oppleve og tillate. Å oppleve det jeg går gjennom.» Det er en strålende opplevelse *hvis* du kommer deg ut av veien din, *hvis* du tillater. Det er en strålende opplevelse.

Det er ikke opp til deg å massere innsiden, og nå snakker jeg om problemene. Jeg snakker om de fastlåste og ubalanserte energiene. Det er ikke opp til deg å gå inn i sinnet og prøve å reparere det. Det kan du *ikke*. Du. Kan. *Ikke*. Punktum. Men likevel prøver dere. Likevel fortsetter dere å gå dit inn. Likevel fortsetter dere å gå inn i denne jungelen til sinnet og prøve å løse opp i det, og det kan dere ikke. Dere kan ikke. Og det var derfor dragen kom inn.

Dragen

Dragen - vi bruker uttrykket «dragen». Det er et gammelt begrep, og det var lenge før menneskene populariserte det som en skapning med skjell og vinger som pustet ild og alt det der. Drage betyr simpelthen fullstendig klarhet, renhet. Det er det dette betyr. Og dere kan forestille dere det som dette ild-pustende dyret. Dere kan forestille dere den som et sjokoladekjeks, det

spiller egentlig ingen rolle. Men det er fullstendig klarhet, og den kommer fra Jeg Er. Den har ingen energi i seg. Det er ingen som helst energi i dragen. Mennesket liker å tro at den har en masse energi. Det har den ikke behov for. Den trenger ikke det til det den gjør, og den har det bedre uten det.

Dragen har ansvar for omorienteringen når det gjelder hvordan du jobber med energi. Dragen har ansvar for å rense ut død energi som er der inne. Dere har hatt en masse energi, men det er død energi. Dragen renser ut dette. Du blir bare bedt om å tillate.

Dragen kommer inn akkurat nå fordi du ikke kan fikse sinnet ditt fra inne i sinnet. Du kan ikke fikse biologien din fra inne i kroppen eller sinnet akkurat nå. Det kan du ikke.

Dere kommer til å prøve. Dere kommer til å prøve å tilgi dere selv. Dere kommer til å prøve å gjøre alle disse andre tingene. Det er fåfengt. Det vil ikke fungere. Dere kan prøve å gjøre dere selv bedre, og det vil ikke fungere, for dere forholder dere til veldig begrensede perspektiver eller bevissthet når dere gjør dette, så dere legger begrensning på begrensning, og derfor får dere ingenting. Det er liksom, dere vet, legge sammen -3 pluss -2, og hva får du? Minus 5. Så det er som at mennesket prøver å fikse sine egne tanker og til og med prøver å fikse sin egen kropp. Det kan du ikke.

Akkurat nå er det neste store vi skal gjøre er den levende kroppen, den Frie Energikroppen. Jeg liker ikke uttrykket «lyskropp» av mange grunner – jeg synes det har blitt misbrukt og manipulert – så jeg bruker ordene den levende kroppen eller den Frie Energikroppen.

Ali, den kommer til å erstatte denne kroppen *hvis du lar den*, og dere kommer til å fortsette å prøve å styre prosessen, og dere gjør det fra inne i det menneskelige sinnet, de menneskelige begrensningene, de gamle mønstrene med å gi deg selv fysisk smerte, og det vil ikke fungere. Dere kommer til å ende opp som fysiske vrak hvis dere fortsette å prøve. Hvis dere bare tillater, vil det skje på egenhånd. Den levende kroppen. Lyset deres, den Frie Energikroppen vil komme inn. Men dere hører det nå, og dere kommer til å gå rett tilbake til å gjøre det dere gjorde før. Dere kommer til å gå tilbake til å bekymre dere for kroppen. Lure på hva dere burde gjøre for den, enten det er medikamenter eller tilskudd eller tenking. Tenkingen deres gjør kroppen enda verre, for tenkingen kommer fra et sted med død energi, gammel energi, og det vil ikke fungere.

Tillate og oppleve, det er det hele. Kom deg ut av veien. Det er derfor dragen kommer inn for å si; «Jeg skal gjøre det for deg. Jeg skal finne disse greiene,» for dere kommer ikke til å finne det på egenhånd. Det er så vakkert gjemt av mennesket. Dere forsto ikke at det som fører til at en person snur på veien er intens energi. Dere har gått videre og videre og videre i hodene deres med alt dette ... på en måte makyogreiene. Energien er bare for intens. Det er det hele. Dragen vil fortelle deg det, eller Mesteren eller hva du enn vil kalle det. Men kjære menneske, nå kommer vi til det punktet da vi sier; «Tillat det og opplev det. Og kom deg ut av veien.»

Det er en transformasjonsprosess som skjer i kroppen din akkurat nå – jeg mener, *akkurat nå*, akkurat nå – det forandrer seg over fra en gammel biologi til en veldig, veldig elegant, levende Fri

Energikropp. Og uansett hvor mye du prøver å finne ut av hvordan elektrisiteten går gjennom ledningen, og uansett hvor mye du prøve å dissekere det, vil du ikke være i stand til å gjøre det.

Først og fremst så vil sinnet aldri forstå hva det er som foregår akkurat nå, og selv om det gjorde det, kunne du ikke påvirke det som skjer ved å ha en ingeniørs forståelse for transformasjonene fra en biologisk DNA-basert biologi til en ekte Fri Energikropp som bare er din. Sinnet kunne ikke ha gjort det, men det skjer likevel. Det skjer mens jeg snakker akkurat nå. Det skjer på alle slags nivåer inne i dere, og det vil fortsette å skje hvis du tillater det og opplever det og slutter å tenke på det.

Slutt å prøve å få det til å skje. Mennesket kan aldri, aldri foreta Realisering – tenke seg til det, studere seg til det eller disiplinere seg til det – *aldri*. Det er en masse døde soldater på veien til Realisering. Det er de som har insistert på å gjøre det selv, når alt de trengte å gjøre var å tillate det. Det er dit vi skal akkurat nå.

Dere blir lei av å snakke om Tillate hele tiden, og det er liksom; «Åh, jeg tillater.» Det gjør dere ikke. Dere står i veien for dere selv. Og jeg har bedt dragen om å komme for å vise dere hvor mye dere står i veien for dere selv.

Jeg får dette hele tiden – «Åh, jeg vet at jeg tillater. Jeg tillater hver dag» - og jeg sier liksom; du er en slik kontrollerende drittsekk! (Litt latter). Det er liksom; du tillater ikke. Alt du gjør er å ta dette ordet, dette hellige ordet «Tillate», og legge det inn i sinnet og la sinnet manipulere det. Du kontrollerer det. Du tar kontroll over det. Det er tid for å gi slipp.

Det er et stort spill som foregår, et enormt stort spill, og bare forstå at spillet pågår, og tillat og opplev det, men slutt å prøve å kontrollere det. Og her er spillet.

Det Blå Landet

Dere vet, for en stund tilbake snakket jeg om denne historien Det Blå Landet (i [*Memoirs of the Master*](#)). Det var en gang en tid da alle hadde alle fargene. De var bevisste på det grønne og det gule, og de lekte i dem alle. De lekte i det rosa og det røde og det orange og det gylne og det sorte og det hvite. De lekte i alle farger, men dere vet, de ble veldig fascinert av det blå. Det ble en slags besettelse for det blå.

Så ved et punkt, vel, folk begynte å bli blå. Husene deres begynte å bli blå. Gresset og – vel, himmelen var blå – men gresset, og ganske snart ble bilene deres blå. Ganske snart ble maten blå, og alt ble blått. Det var litt variasjoner i blåtonene, men alt var likevel blått. De var så nedsenket i blått, at de ganske snart glemte at det var andre farger. Og så ble selvfølgelig barna deres født blå, og ... (litt latter). Vær i historien her. Barna deres ble født helt blå, og barna visste aldri en gang at det fantes andre farger. Og det var ingen bøker som ble skrevet om de andre fargene, for alle de var kastet ut, og alt var blått.

Vel, det var en blå fabrikk der de laget blå tepper og blå puter, og den ble drevet av en blå sjef, og denne blå sjefen – *åh!* – for et rot. For et rot, og han hadde mange blå ansatte. Men han var et rot, for han prøve å styre denne gruppen av arbeidere og utstyret. Utstyret brøt alltid sammen, og arbeiderne var alltid syke. De hadde blues (latter). Dere visste at den kom. Dere visste at den kom. Og de var vanskelige å komme overens med, og vanskelige å styre, og han var i det blå hodet sitt. Jeg mener ... (litt latter). Hva ville du si?

LINDA: Han dreit seg ut!

ADAMUS: Han dreit seg ut, akkurat (latter). Han hadde en drittjobb (publikum sier «Åhh!»)

LINDA: Nei, jeg sa «dreit»!

ADAMUS: Jeg kanaliserte en av dere der bak. Jeg vet ikke hvem. Du gjemmer deg nå, men ... (Adamus humrer). Dere forstår, et lite øyeblikk med å tillate og latter, litt distraksjoner – kanskje ikke så elegante, men det var en distraksjon – dere slipper noe inn, dere lar noe skje.

Så videre med historien. Så den blå sjefen hadde tatt seg vann over hodet, og han var ingen god leder. Han var egentlig ingen god person. Han visste at alt var i ferd med å falle sammen, men han prøvde å holde det sammen, og det gjorde han med splittelse og splid, fikk alle til å frykte alle andre og frykte ham, holdt tilbake informasjon fra den gruppen og den gruppen. I stedet for å bringe alle sammen og drive en fin, blå bedrift, fikk han alle til å gå i forskjellige retninger. Og dette var hans distraksjon fra å være en dårlig leder. Og dere vet, kundene ringte inn og klage over sine blå puter, som alle var revet i stykker og ødelagt, eller de luktet dårlig eller hva som helst, og det var alltid uhøflighet. Dere vet, han lærte kundeservice å være uhøflige overfor kundene, og det var bare fryktelig. Han visste at alt falt fra hverandre, men han nektet å innrømme det. Han visste at alt gikk mot slutten, og at denne store, blå tiden var over.

Identiteten hans var fastlåst til det å være sjef, leder, kontrollere alt mulig, gjøre alt mulig, jobbe. Han jobbet lange dager, for det er det blå sjefer gjør, han jobbet lange dager bare for å holde ting i gang, men han visste at det gikk veldig galt. Alt ville ta slutt.

Og så en dag dukket en mystisk fremmed opp ved døra, og for den blå sjefen virket denne fremmede blå, men senere ville sjefen lære at det på ingen måte var slik. Den fremmede var faktisk veldig klar. Denne mystiske fremmede dukket opp ved døra og sa; «Jeg overtar.»

Den blå sjefen sa; «Hvem i helvete er du?» og han sa; «Jeg er Dr. Agone, og jeg overtar her. Og det første vi skal gjøre, er at vi skal blåse i stykker dette anlegget.»

Vel, det skjedde. Dr. Agone kom inn, blåse i stykker hele anlegget, og da han gjorde det, ble også denne tette veven av energi som holdt alt blått, som holdt alt lite og begrenset blåst i stykker. Alt ble blåst i stykker, og den blå sjefen ble selvfølgelig forferdet. Han hadde ansvar for å kontrollere anlegget, og plutselig var det blåst i stykker. Alt var borte.

Og han gikk rundt i ruinene, røykfylte blå ruiner, han så ned, og han så noe helt fantastisk. Det var en liten flekk av gull. Til å begynne med trodde han at han fantaserte, fant opp dette, men så så han noe som så litt grønt ut, og noe annet som var litt rødt. Og det gikk opp for ham at han hele denne tiden mens han trodde at han drev og ledet det blå anlegget, hadde han faktisk begrenset ting, hold ting inne, begrensede og blå. Og det trengtes at denne mystiske fremmede kom inn og ødela alt. Men den blå sjefen satt der og forsto at det eneste som var ødelagt, var faktisk begrensningene. Det eneste som var ødelagt var hele troen, hele kontrollen, hele tankegangen; «Jeg måtte gjøre det.»

Da han fortsatte å gå i ruinene, forsto han at det var en masse farger. Og så gikk han og fant kjære Dr. Agone og sa; «Hvordan setter vi alt dette sammen, og hvor jeg ikke må kontrollere alt, at det bare styrer seg selv og det er en myriade av farger. Det er alle fargene. Hvordan bringer vi alle fargene tilbake til dette Blå Landet?

Dr. Agone sa; «Det kommer tilbake naturlig. Du trenger ikke å gjøre noe. Jeg vil bare at du er her og ser på det som skjer. Det er det hele. Bare observer det, se det, men kom deg ut av veien, for det vil skje.» Og det gjorde det.

Plutselig var ikke den blå sjefen bare blå. Fargene forandret seg. Ved det punktet hadde han mange farger, og noen få mennesker her og der begynte å legge merke til det. «Han har farger. Han har selvfølgelig på seg blå bukser, men han har hvit skjorte og rød hatt og grønne sko.» Og ikke alle, ikke alle, men før eller senere begynte de å forstå, noen få her og noen få der, og så flere og flere og flere, og plutselig ble det født babyer som ikke var blå.

Til å begynne med syntes folk at det var veldig rart, veldig merkelig, men det ble født babyer, og de var mangefarget. Og en hel forandring sveipet over det Blå Landet, og det tok ikke lang tid før alt kom tilbake til Levende Energi, til alle farger. Og selv om den blå sjefen hadde vanskelig for å gi slipp og hatet Dr. Agone – jeg skal stove det, d-r-a-g-e-n (litt latter). Jeg burde ikke ha påpekt det, jeg burde ha latt dere gjettet det selv, men vi har noen dyrebare minutter igjen - han takket den gode doktoren. Han takker doktoren for å ha dukket opp og ødelagt hele anlegget. Ja, drage, doktor, eh, Jada. Vi skulle kanskje ha ... vi har ikke en av disse tingene å skrive på. Jada, bare drage.

Det er dette som skjer med dere akkurat nå. Det blir blåst i stykker. Bare vær der, observer, følg med, og forstå at det er den aller største gave. Du kommer deg ut av det Blå Landet. Du prøvde å streve med det, du prøvde å styre det, du prøvde å ha oppsyn med alle disse aspektene og prøvde å kontrollere dem Det var kaos. Det var et rot. Det var tid for å gi slipp.

La oss sette på litt musikk og avslutte dagen vår med en merabh. Avslutte dagen med en liten Dr. Agone som kommer inn akkurat nå. Å, det vil han, det vil hun.

Hvorfor dere er de første.

La oss dempe lysene, og, vel, jeg vet ikke om jeg vil kalle dette for en merabh, men vi skal ha noe her.

(Musikken begynner)

Jeg kan ikke understreke nok overfor dere alle hvor viktig det er å bare tillate og oppleve.

Menneske har ikke ansvar for opplystheten eller for lyskroppen. Det har ikke ansvar for sin intuisjon. Det har ikke en gang ansvar for sitt nye forhold til energi. Vi snakker om det, vi snakker inn og ut om det, men mennesket har faktisk ikke ansvar for det.

(Pause)

Jeg debatterte om jeg skulle ta dette opp eller ei akkurat nå, før eller senere, men jeg debatterte om jeg skulle ta det opp. Men la oss gå for det. Hvorfor holde tilbake?

(Pause)

Jeg har et uttrykk som jeg bruker når det gjelder dere, Shaumbra. Det er faktisk et slags kjærlig uttrykk, men dere vil kanskje ikke synes det til å begynne med.

La oss få litt mer musikk. Jeg trenger noe for å myke opp her (litt latter).

Jeg kaller dere for de Atlantiske Headbangerne (latter). Ja, det gjør jeg. Åh, av en god grunn.

(Pause)

Det var en tid da sinnet ikke styrte alt. Det var en tid da det Blå Landet ikke bare var blått. Det var mange ting. Det var en tid da sinnet ikke kontrollert alt, begrenset alt.

Og så kom, vel, Headbangerne, de som tok energi, en masse skikkelig intens energi, og la den inn i menneskenes sinn på en slik måte at det gikk over til barna deres og så deres barn igjen, det gikk videre i generasjon etter generasjon.

Energiene var så intense for sinnet at det førte til at sinnet ble blått. Selv om alle de andre fargene var der, kunne sinnet bare oppfatte blått.

Og dere, som jeg kalte for de Atlantiske Headbangerne, var de som var en slik del av dette arbeidet. Det var ikke ondsinnet. Det ble ikke gjort med hensikt. Det ble gjort for å gjøre, vel, alle oss til et Samfunn med En tanke gjennom sinnet, gjennom konformitet.

Men det dette egentlig gjorde, var at det ikke bare skapte en overfokusering i sinnet, men det skapte også litt av en tro på atskillelse, nesten en tro – som aldri kunne vaskes bort – på atskillelse fra deg selv, fra kroppen din, fra selve ånden. Intense energier som ble lagt inn i menneskenes

sinn, og det trengtes for øvrig ikke så mange. Det trengtes ikke så mange. De trengte ikke å gå rundt til alle i Atlantis. Det trengtes ikke så mange, men det gjorde at alt ble blått.

Jeg antar at en kan kalle det for enhet. Jeg kaller det for ekstrem begrensning og atskillelse.

Headbangerne, var de som gikk inn og skapte denne atskillelsen, begrensningen, og menneskene har levd med dette hele tiden siden. Det tjente på en måte et formål. For Jeg Er var den opplevelsen av å være atskilt.

Vel, jada, Jeg Er ville oppleve det vet dere. Jeg Er vil ikke bare oppleve hele seg selv, men vil oppleve atskillelse.

Jeg antar at dere Headbangerne gjorde noe fint – skapte en slik skjønnhet av atskillelse. Men det var nesten forseglet.

Og det er bare en ting som kan åpne det opp, og det er ikke deg. Det er ikke mennesket. Det er ikke tankene dine. Tankene dine vil bli mer og mer blå hvis du prøver å bryte gjennom den barrieren. Du kan ikke gjøre det.

Du kan ikke gjøre det. Men denne mystiske fremmede dukker opp, denne Dr. Agone, dragen. Den vil gjøre det.

Ja, dere kan argumentere filosofisk, det er deg, men realistisk er det ikke mennesket deg som vil komme inn.

Dere vet, i historien om den blå sjefen som prøver å kontrollere alt men vet at det kommer til å falle fra hverandre, kommer dragen inn, og, vel, river ting fra hverandre.

Dragen kommer til å bringe deg tilbake til Levende Energi, for dere vet, da alt ble blått, ble energien tykk, tett, nesten som om den ikke lenger var levende.

Dragen vil komme inn og blåse alt dette is tykker slik at energien igjen blir levende.

Så kjære Atlantiske Headbangere, alle dere, se hva dere gjorde.

(Pause)

Dere må være de første som går gjennom dette – kall det for den spirituelle veien eller noe slikt – dere må være de første som går gjennom det, for det var dere som i utgangpunktet malte alt blått.

Det er deres midenskap. Den er der.

La oss sammen puste dypt.

Crimson Circle – Shoud 8 – Fremkomst Serien

Du kjære mennesker, det er opp til deg å oppleve og tillate. Det er det hele.

La dragen komme inn og gjøre arbeidet. La deg selv komme tilbake til Levende Energi. La deg selv gå fra blått til det fullstendige fargespekteret som alltid har vært der, og så de nye som kommer inn. Men vær så snill, vær så snill, slutt å prøve å gjøre det selv.

Slutt å prøve å kontrollere det og styre det og tenke dere gjennom det. Det *kan du ikke*.

Jeg vil at dere virkelig skal se på dette. Se på deg selv kjære menneske. Du kan ikke gjøre det. Du kan ikke tilgi deg selv, og du kan ikke effektivt forandre deg selv.

Men du kan tillate ... og så la deg selv gå gjennom opplevelsen av hvordan det var. Det er det hele.

La oss sammen puste dypt i dagens strålende skjønnhet.

Mine kjære atlantiske Headbangere. Ikke ha skyldfølelse for dette. Det er ... bare ta imot tilgivelsen. Gå nå ikke rundt og få deg selv til å lide for at du gjorde dette. Jeg skal forklare mer om dette i kommende Shouder, på en måte hva som skjedde og hvordan vi skal få det til å være ugjort.

La oss puste godt og dypt sammen.

Bare en siste bemerkning i dag. Kan noen være så snille å gjøre noe for å ære Kuthumi? (Litt latter). Han føler seg så elendig.

Med det mine kjære venner, Jeg Er den Jeg Er, Adamus, i tjeneste for en gruppe bøllete Headbangere (noen roper «Woo hoo!» og applaus.

Og husk at alt er vel i hele skapelsen. Takk. Takk.

VIKTIG MEDDELELSE: Denne informasjonen er sannsynligvis ikke noe for deg med mindre du tar fullt og helt ansvar for ditt eget liv og dine egne skapelser.

Denne oversettelsen er utført av: Gunn Remø. Korrektur: Evy Finjord Heggelund

Tobias fra Crimson-rådet blir presentert av Geoffrey Hoppe, også kjent som "Cauldre", Golden, Colorado, USA. Historien om Tobias, som stammer fra "Tobits bok" i Bibelen (finnes i eldre utgaver av bibelen), er gjengitt på Crimson Circle's engelskspråklige internettside: www.crimsoncircle.com. Tobias-materialet har vært tilgjengelig uten kostnader for lysarbeidere og Shaumbra verden rundt siden august 1999 på det tidspunktet da Tobias sa at menneskeheten beveget seg forbi potensialet av destruksjon og inn i Den Nye Energien.

Crimson Circle er et verdensomspennende nettverk av menneskelige engler som er blant de første til å gå over i Den Nye Energien. Når de opplever gledene og utfordringene som tilstanden av oppstigning medfører, hjelper de andre mennesker på deres reise gjennom hvor Tobias tar et steg til siden og energien til menneskene blir kanalisert direkte av Geoffrey Hoppe.

Samlingene i Crimson Circle er åpen for alle, men forhåndspåmelding foretrekkes. Det kreves ikke noe medlemskap og det er ingen avgifter som må betales. Crimson Circle mottar sine midler gjennom fri kjærlighet og gaver fra Shaumbra verden rundt. Hensikten med Crimson Circle, er å tjene som menneskelige veiledere og lærere for de som går stien til indre åndelig oppvåkning. Dette er ikke et evangelistisk oppdrag. Det indre lyset vil snarere hjelpe folk til å finne din kjærlige aksept, forståelse og omsorg. I det øyeblikket, da det unike og verdifulle mennesket som er i ferd med å ta fatt på reisen over "Broen av Sverd" kommer til deg, vil du vite hva du skal gjøre.

Hvis du leser dette og føler en anelse av sannhet og forbindelse, er du uten tvil Shaumbra. Du er en lærer og en menneskelig guide. Tillat frøet av guddommelighet å blomstre inne i deg i dette øyeblikket og for all fremtid. Du er aldri alene, for det er familie rundt om i hele verden og engler i rikene omkring deg.

Denne teksten kan fritt distribueres på en ikke-kommersiellbasis og skal være gratis. Vennligst ta med informasjonen i sin helhet, også disse fotnotene. All annen bruk må godkjennes skriftlig av Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado.

© Copyright 2007 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403. Med enerett (Alle rettigheter forbeholdes). Besøk gjerne vår norske internettside www.crimsoncircle.com/no for ytterligere informasjon.